इति व्यवसितं तस्य व्यवसाय सुरोत्तमौ ।
दर्शयामासतुर्देवीं पुरो यानेन गच्छतीं ॥ ३२ ॥
तत्र तत्र प्रशंसद्भिः पथि वैमानिकैः सुरैः ।
अवकीर्यमाणो ददृशे कुसुमैः क्रमशो ग्रहान् ॥ ३३ ॥
त्रिलोकीं देवयानेन सो ऽतिव्रज्य मुनीनपि ।
परस्ताद्ध्रुवगतिर्विष्णोः पदमथाभ्यगात् ॥ ३४ ॥
यद्भ्राजमानं स्वरुचैव सर्वतो लोकास्त्रयो ह्यनु विभ्राजन्त एते ।
यन्नाव्रजन् जन्तुषु ये ऽननुग्रहा व्रजन्ति भद्राणि चरन्ति ये ऽनिशं ॥ ३५ ॥
शान्ताः समदृशः शुद्धाः सर्वभूतानुरञ्जनाः ।
यान्त्यञ्जसाच्युतपदमच्युतप्रियबान्धवाः ॥ ३६ ॥
इत्युत्तानपदः पुत्रो ध्रुवः कृष्णपरायणः ।
अभूत् त्रयाणां लोकानां चूडामणिरिवामलः ॥ ३७ ॥
गम्भीरवेगो ऽनिमिषं ज्योतिषां चक्रमाहितं ।
यस्मिन् भ्रमति कौरव्य मेढ्यामिव गवां गणः ॥ ३८ ॥
महिमानं विलोक्यास्य नारदो भगवानृषिः ।
आतोद्यं विनुदन् श्लोकान् सत्रे ऽगायत् प्रचेतसां ॥ ३९ ॥
नूनं सुनीतेः पतिदेवतायास्तपःप्रभावस्य सुतस्य तां गतिं ।
दृष्ट्वाभ्युपायानपि वेदवादिनो नैवाधिगन्तुं प्रभवन्ति किं नृपाः ॥ ४० ॥
यः पञ्चवर्षो गुरुदारवाक्शरैर्भिन्नेन यातो हृदयेन दूयता ।
वनं मदादेशकरो ऽजितं प्रभुं जिगाय तद्भक्तगुणैः पराजितं ॥ ४१ ॥
यः क्षत्रबन्धुर्भुवि तस्याधिरूढमन्वारुरुक्षेदपि वर्षपूगैः ।
षट्पञ्चवर्षो यदहोभिरल्पैः प्रसाद्य वैकुण्ठमवाप तत् पदं ॥ ४२ ॥